

[Formanden.]

der lå lavere end det antagne, og derved fordryet dette arbejde med 24 000 kr.?

Folketingsmand Poul Hansen (Kalundborg) har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

Agter ministeren for offentlige arbejder til finanslovsforslaget for finansåret 1952—53 at stille ændringsforslag om bevilling til igangsættelse af dobbeltsporarbejdet Værsløv—Kalundborg?

Det er meddelt mig, at det ærede medlem hr. Smørum ønsker at udtræde af folketingets finansudvalg. Hvis ingen gør indsigelse imod, at valg af et nyt medlem til det nævnte udvalg foregår i indeværende møde, betragter jeg tingets samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for Smørum har vedkommende gruppe udpeget *Kolbjørn*.

Udenfor dagsordenen har det ærede medlem hr. Hans Knudsen ordet for som ordfører for forslagsstillerne at fremsætte et anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Hans Knudsen*): På de ærede medlemmer hr. V. Buhls, hr. Holger Eriksens, hr. H. C. Hansens, hr. Kai Jensens, hr. M. Larsens, fru Edel Sauntes og på egne vegne skal jeg tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov nr. 123 af 15. april 1930 om aktieselskaber*.

I folketingets spørgetid onsdag den 5. december spurgte jeg den højtærede minister for handel, industri og søfart, om ministeren agtede at forelægge forslag til ændring i aktieselskabsloven i anledning af en den 15. november afsagt højesteretsdom, der giver aktieselskaber adgang til udlån af aktiekapitalen til aktionærerne.

Den højtærede minister var i sit svar på dette spørgsmål enig i, at den af aktieselskabsregisteret hidtil fulgte praksis næppe fremover kunne følges. Det vil sige, at man efter højesteretsdommen ikke mere kunne betragte disse aktionærlån som sidestillede med nedsættelse af aktiekapitalen, der omfattes af bestemmelserne i aktieselskabslovens § 37. Højesteretsdommen har fastslået, at der i den behandlede sag ikke forelå sådanne særlige omstændigheder, at forholdet kunne sidestilles med en nedsættelse af aktiekapitalen, skønt det i det pådømte tilfælde drejede sig om et selskab, hvor en enkelt aktionær havde ca. $\frac{4}{5}$ af aktiekapi-

talen, og hvor den pågældende var såvel foretningfører som bestyrelsesmedlem og havde lånt en væsentlig del af aktiekapitalen.

Det fremgik imidlertid af den højtærede ministers svar, at ministeren ikke mente, det var helt udelukket, at § 37 i loven kunne tages i anvendelse på aktionærlån, selvom der skulle meget til. Senere begivenheder har vist, at den højtærede minister ikke havde ret i denne betragtning. Der er nemlig ikke tale om en dom i et „særtilfælde“, idet dommen har medført, at der ikke mere føres nogen som helst offentlig kontrol med aktionærlånene.

Højesteretssagfører H. H. Bruun har allerede den 18. december i en artikel i „Sagførerbladet“ draget den konklusion af højesteretsdommen, at den er af principiel karakter, og at der ikke, som af den højtærede handelsminister hævdede, kan udledes det af dommen, at § 37 alligevel kan bringes i anvendelse overfor aktionærlån. Højesteretssagføreren hævder i denne artikel, at alle sager om aktionærlån nu må bortfalde. Og alle disse sager er jo bortfaldet. I en udtalelse til den socialdemokratiske provinspresse siger overregistrator H. Lage som svar på et spørgsmål, om der nu er frit løb for disse lån, følgende — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et par korte citater —:

„Ja, fra vor side lægges der ingen hindringer i vejen. Vi har kun at henvise til § 47 om selskabernes forsvarlige drift og til, at ansvaret nu påhviler de respektive bestyrelser.“

På spørgsmålet, om man vil kunne skride ind i særligt alvorlige tilfælde, udtaler overregistratoren:

„Det ser jeg ikke mulighed for. Ansvaret er lagt over på selskaberne selv, og det har vi gjort opmærksom på.“

At det er gået netop på den måde, viser også de meddelelser, som i en standardskrivelse er udsendt til de mange selskaber, hvis aktionærlån var til nærmere undersøgelse. Heri meddeles det, at efter dommen må det overlades til bestyrelsen selv og på eget ansvar at skønne over, om forholdet kan betragtes som forsvarligt.

Det er således udenfor enhver tvivl, at aktionærlån i dag må anses for fuldtud lovlige og helt unddraget den offentlige kontrol. Det kan sikkert ikke være den højtærede ministers mening, at en sådan kontrol helt bør opgives.

I sit svar på mit spørgsmål i december måned udtalte ministeren, rigsdagstidenden sp. 1476: